

László főherceg szobra. Sirobi Alajos szobrász tudvaleg László főherceg gyászós halála után maszkot készített a halottól. A halotti maszk mintája alapján elkészítette a fiatal főherceg mellszobrát, a mint az a vánkson pihen. A szobrot két példányban készítette el. A főhercegi család most megbizta a művészt, hogy készítse el László főherceg szobrát életnagyságban az alcsúti kastély számára. Sirobi a fiatal főherceget vadászrubában fogja megörökíteni.

Battenberg Henrik herceg halálához. Battenberg Henrik herceg — mint már megírtuk — az a hajó, a mely több beteg katonát szállított, hajózott Angolországba. Ez ugyan akarta ellenére történt, mert Cape Coast Castleban meg akarta várni Kumassis herceget. Dr. Hilliard ezredosra azonban, a ki kiste, nem tágitott és Henrik hercegnek tovább kellett halnia. Betegen szállt ki a herceg, de néhány nap múlva már jobban érezte magát; vídám volt és remélte, hogy rövid idő múlva a földrészre mehet. Néhány óra múlva a búj ujjra fölültek és 20-án délfele minden remény elűnt. Este kilenc órakor esősen elhunyt. A királyi rendeltetés a hadihajó a herceg holttestét Angolországba viszi vissza, a hol, mint hadjárásban elhunyt tiszt, katonai pompával fogják a windsori mauzóleumban érkeztetni nyugalomra helyezni.

A bazilika építése mostanában nagyon lassan halad, mert rendkívül csekély összeg áll ebben az évben a célra rendelkezésre. A 300,000 frtbl., a melyet a főváros előirányzott, ha a külföldi évi fizetéseket és egyéb multhatalmi szükségessé kiadásokat levonjuk, tulajdonképen munkára alig marad több 14-15 ezer forintnál.

Az ezredes bándériumról. A június 8-iki hadóli szűrésfelvételre névvel lapunk má közleményére vonatkozólag, a melyet a „M. E.” nyomán tettünk közzé, illetékes oldalról helyreigazító információkat kaptunk. A nevezett kónyomatos ügy tényleg fát a dolgot, mintha a bándérium ügyében új megállapodás történt volna. Ez azonban téves. A központi rendezőség nem hogy az egyforma ruházatban való megjelenést ajánlotta s ez által visszavonásra adott volna alkalmat, hanem ellenkezőleg, épen az egyéni diszkréció mellett foglalt állást, s e csupán kivételes esetekben, a mikor megfelelő díszes egyéni ruházat bándériummal nem találkozhatna, szorította a központi rendezőség a bándériummal való részvételt. A központi rendezőséghez a helyi szervező bizottságoktól beérkezett jelentések szerint az egyes törvényhatóságok a helyi viszonyokhoz képest szabták meg az egyéni diszkrécióban, vagy az egyenruhában való megjelenést, de sem egyik, sem másik mód nem zárja ki, hogy oly törvényhatóság bándériumokban, a melyek egyéni diszkrécióban jelennek meg, esetleg egyenruhák is ne lovagoljanak és viszont, hogy ott, a hol az egyenruhásítás mutatkozott cseiszérűbbnek egyes egyéni diszkrécióban ne jelenjenek meg. Minden mezer szabály a dolog természetéből kifolyólag csak ártalmas lehetne az ügy sikerére. Főnemzeti bándérium egyáltalában nem légy. A díszmunkát megírták a törvényhatóságok bándériumai, utának következnek a főrendiház és képviselőház tagjai díszkoszárban, vagy löhőben, de külön főnemzeti bándérium szöba sem került. A paraszabandériumokra vonatkozólag ugy értesülünk, hogy minden törvényhatóság bándériumának keretén belül részben népies elemek is, ha az illető törvényhatóságban erre alkalmas néptípus van, és a díszruházat is az ünneplő fényének és magasias komolyságát megfelel. A június 8-iki hadóli diszkrécióval ügye máris teljesen biztosítottak tekinthető és a részvetők száma 6-800 lovasra tehető. A központi rendezőség rojára (Buda, főut. 17. sz. a.) van, hol a bándériumok ügyére névvel bárkinél mindennemű felvilágosítással szolgál d. e. 12 d. u. 2 óráig. — Egy Győről érkezett távirat szerint, Győr város urai helyébe ma tartott népies értekezleten elhatározták, hogy az ezredes ünneplő programjától felvették és királyi elől elvonulási bándériumban részvetők Győr városi uralkodó részére sajátkezűleg varrják és himézik Győr város című nemes lobogóját. A munkát a győri négy négyzet vezeti és osztja ki.

A nemzetközi diákkongresszus. A nemzetközi diákkongresszus már összehajlított a kongresszus részlete programját. E szerint augusztus 31-én fogadják a vendégeket, a kiknek átadják a részvételi jegyeket és részlelődíjakat. Az első napon összes ülés lesz, a melyen mindjárt a megnyitót után egy értekezést fognak előadni: Magyarországi közegokl., vonatkozólag Ausztriára és a nemzetiségekre. Ezután megkezdődnek az osztályok, a melyek a következők: A nemzetközi osztály, a mely diákkonzulátust, külföldi egyetemeken látogatásnak megbeszélését, a diákpósta és a nemzetközi diákszerződés kérdését fogja tárgyalni. Az ifjúsági egyeteket osztálya, a melynek hatáskörébe az ifjúsági segély-, körhöz-, sport-egyletek, a mensa-akadémia és a diákhonok kérdése tartozik. Az ifjúsági kérdések osztálya, a mely az ifjúsági rendelkezéseivel, a diákjogszabvánnyal és a nők egyetemi képzésével fog foglalkozni. A diákelet és diáksportolom osztályában felolvasások lesznek a különböző egyetemek diáktörtérel, azokivül ismertetik a diáksportolom és a magyar diákszerződést. Az osztályok tárgyalásának befejeztével ismét összes ülés lesz, melyen a tárgyalások eredményét adják elő. A program szerint a tanácsokosok délelőtől tíz óráig, délután fél 3-ig tartanak, aztán pedig a kiállítás és a főváros nevezetességeit tekintik meg. A kongresszus már eddig is több külföldi egyetem ifjúsága jelentette be részvételt, így: Páris, Brüsszel, Berlin, Turin és Cambridge, a honnan több egyetem tanári is lejön.

A Dunáról. A vesztély, a mely a Duna áradásával a fővárost és vidéket fenyegette, elmúlt. A Duna a fővárosnál tegnap óta lassu apadásnak indult. A vizállás 5 méter 25 centiméter, tehát 2 centiméterrel alacsonyabb, mint tegnap volt. Az árhullám lefelé mindemitt szűsült és a víz folyton emelkedik, álló jég mellett. A vizállás Ercsénéél 54 cm., áradás tegnap óta 4 cm., Paksnál 580 cm., áradás 16 cm., Duna-Földvárnál 422 cm., áradás 14 cm., Fajsznál 580 cm., áradás 20 cm., Baja 435 cm., áradás 27 cm. A budapesti folyamaménoki hivatal jelentése szerint a víz most folyton apad, így: — Megemlítjük, hogy a fővárosban a gőzszivattyúk tegnap megkezdtek a munkát.

Miklós Gyula nyilatkozata. Miklós Gyula ma a következő nyilatkozatot küldte be lapunknak: „Tisztelt szerkesztő ur! Sziveskedjék a következőket beess lapjában közölni. Nem volt szándékom hirtelponként egy szót is közölni addig, míg az illetékes bírói fórumok előtt kétségbevonhatlan tények, ékes bizonyítékoknak, kifogástalan tanúk hiteles vallomási alapján magamnak a legfőbbesb elégtételt, olyat mely kell, hogy kielégítse a legénységbe érkezőbírói ügyeit is, kizárólag önmagam meg nem szerethető. De mivel azt látom, hogy lemondást kérvényeztem és hallgatóságomat jóakaróm félreérték, elengedtem meg tőnege pedig felragyagyztam, képtelen vagyok az igazság érdekében kijelenteni: hogy a hallgatóság vártakozó álláspontja — melyet a francia «reuter pour mieux sentir» kifejezésével jellemez — egyedül és kizárólag csak az azon elhatározásomból kifolyólag helyezkedtem, hogy megszabaduljak egyrészt minden észlelővö kitéltől, másrészt meg a látszólagot is annak, hogy legdrágább kincsemnek: érintetlen becsületem megvédelmezésében, önmagam és a jó letétele nem kívül: bárkinél a pártfogását, barátságát, jóakarót, politikai vagy társadalmi befolyását fel vagy kihasználjam. Elég érvek vagyok én magam is erre. Tisztelettel Budapest, 1896. évi január 27. é. n.

Miklós Gyula nyilatkozata. Miklós Gyula ma a következő nyilatkozatot küldte be lapunknak: „Tisztelt szerkesztő ur! Sziveskedjék a következőket beess lapjában közölni. Nem volt szándékom hirtelponként egy szót is közölni addig, míg az illetékes bírói fórumok előtt kétségbevonhatlan tények, ékes bizonyítékoknak, kifogástalan tanúk hiteles vallomási alapján magamnak a legfőbbesb elégtételt, olyat mely kell, hogy kielégítse a legénységbe érkezőbírói ügyeit is, kizárólag önmagam meg nem szerethető. De mivel azt látom, hogy lemondást kérvényeztem és hallgatóságomat jóakaróm félreérték, elengedtem meg tőnege pedig felragyagyztam, képtelen vagyok az igazság érdekében kijelenteni: hogy a hallgatóság vártakozó álláspontja — melyet a francia «reuter pour mieux sentir» kifejezésével jellemez — egyedül és kizárólag csak az azon elhatározásomból kifolyólag helyezkedtem, hogy megszabaduljak egyrészt minden észlelővö kitéltől, másrészt meg a látszólagot is annak, hogy legdrágább kincsemnek: érintetlen becsületem megvédelmezésében, önmagam és a jó letétele nem kívül: bárkinél a pártfogását, barátságát, jóakarót, politikai vagy társadalmi befolyását fel vagy kihasználjam. Elég érvek vagyok én magam is erre. Tisztelettel Budapest, 1896. évi január 27. é. n.

Miklós Gyula nyilatkozata. Miklós Gyula ma a következő nyilatkozatot küldte be lapunknak: „Tisztelt szerkesztő ur! Sziveskedjék a következőket beess lapjában közölni. Nem volt szándékom hirtelponként egy szót is közölni addig, míg az illetékes bírói fórumok előtt kétségbevonhatlan tények, ékes bizonyítékoknak, kifogástalan tanúk hiteles vallomási alapján magamnak a legfőbbesb elégtételt, olyat mely kell, hogy kielégítse a legénységbe érkezőbírói ügyeit is, kizárólag önmagam meg nem szerethető. De mivel azt látom, hogy lemondást kérvényeztem és hallgatóságomat jóakaróm félreérték, elengedtem meg tőnege pedig felragyagyztam, képtelen vagyok az igazság érdekében kijelenteni: hogy a hallgatóság vártakozó álláspontja — melyet a francia «reuter pour mieux sentir» kifejezésével jellemez — egyedül és kizárólag csak az azon elhatározásomból kifolyólag helyezkedtem, hogy megszabaduljak egyrészt minden észlelővö kitéltől, másrészt meg a látszólagot is annak, hogy legdrágább kincsemnek: érintetlen becsületem megvédelmezésében, önmagam és a jó letétele nem kívül: bárkinél a pártfogását, barátságát, jóakarót, politikai vagy társadalmi befolyását fel vagy kihasználjam. Elég érvek vagyok én magam is erre. Tisztelettel Budapest, 1896. évi január 27. é. n.

Miklós Gyula nyilatkozata. Miklós Gyula ma a következő nyilatkozatot küldte be lapunknak: „Tisztelt szerkesztő ur! Sziveskedjék a következőket beess lapjában közölni. Nem volt szándékom hirtelponként egy szót is közölni addig, míg az illetékes bírói fórumok előtt kétségbevonhatlan tények, ékes bizonyítékoknak, kifogástalan tanúk hiteles vallomási alapján magamnak a legfőbbesb elégtételt, olyat mely kell, hogy kielégítse a legénységbe érkezőbírói ügyeit is, kizárólag önmagam meg nem szerethető. De mivel azt látom, hogy lemondást kérvényeztem és hallgatóságomat jóakaróm félreérték, elengedtem meg tőnege pedig felragyagyztam, képtelen vagyok az igazság érdekében kijelenteni: hogy a hallgatóság vártakozó álláspontja — melyet a francia «reuter pour mieux sentir» kifejezésével jellemez — egyedül és kizárólag csak az azon elhatározásomból kifolyólag helyezkedtem, hogy megszabaduljak egyrészt minden észlelővö kitéltől, másrészt meg a látszólagot is annak, hogy legdrágább kincsemnek: érintetlen becsületem megvédelmezésében, önmagam és a jó letétele nem kívül: bárkinél a pártfogását, barátságát, jóakarót, politikai vagy társadalmi befolyását fel vagy kihasználjam. Elég érvek vagyok én magam is erre. Tisztelettel Budapest, 1896. évi január 27. é. n.

Miklós Gyula nyilatkozata. Miklós Gyula ma a következő nyilatkozatot küldte be lapunknak: „Tisztelt szerkesztő ur! Sziveskedjék a következőket beess lapjában közölni. Nem volt szándékom hirtelponként egy szót is közölni addig, míg az illetékes bírói fórumok előtt kétségbevonhatlan tények, ékes bizonyítékoknak, kifogástalan tanúk hiteles vallomási alapján magamnak a legfőbbesb elégtételt, olyat mely kell, hogy kielégítse a legénységbe érkezőbírói ügyeit is, kizárólag önmagam meg nem szerethető. De mivel azt látom, hogy lemondást kérvényeztem és hallgatóságomat jóakaróm félreérték, elengedtem meg tőnege pedig felragyagyztam, képtelen vagyok az igazság érdekében kijelenteni: hogy a hallgatóság vártakozó álláspontja — melyet a francia «reuter pour mieux sentir» kifejezésével jellemez — egyedül és kizárólag csak az azon elhatározásomból kifolyólag helyezkedtem, hogy megszabaduljak egyrészt minden észlelővö kitéltől, másrészt meg a látszólagot is annak, hogy legdrágább kincsemnek: érintetlen becsületem megvédelmezésében, önmagam és a jó letétele nem kívül: bárkinél a pártfogását, barátságát, jóakarót, politikai vagy társadalmi befolyását fel vagy kihasználjam. Elég érvek vagyok én magam is erre. Tisztelettel Budapest, 1896. évi január 27. é. n.

Miklós Gyula nyilatkozata. Miklós Gyula ma a következő nyilatkozatot küldte be lapunknak: „Tisztelt szerkesztő ur! Sziveskedjék a következőket beess lapjában közölni. Nem volt szándékom hirtelponként egy szót is közölni addig, míg az illetékes bírói fórumok előtt kétségbevonhatlan tények, ékes bizonyítékoknak, kifogástalan tanúk hiteles vallomási alapján magamnak a legfőbbesb elégtételt, olyat mely kell, hogy kielégítse a legénységbe érkezőbírói ügyeit is, kizárólag önmagam meg nem szerethető. De mivel azt látom, hogy lemondást kérvényeztem és hallgatóságomat jóakaróm félreérték, elengedtem meg tőnege pedig felragyagyztam, képtelen vagyok az igazság érdekében kijelenteni: hogy a hallgatóság vártakozó álláspontja — melyet a francia «reuter pour mieux sentir» kifejezésével jellemez — egyedül és kizárólag csak az azon elhatározásomból kifolyólag helyezkedtem, hogy megszabaduljak egyrészt minden észlelővö kitéltől, másrészt meg a látszólagot is annak, hogy legdrágább kincsemnek: érintetlen becsületem megvédelmezésében, önmagam és a jó letétele nem kívül: bárkinél a pártfogását, barátságát, jóakarót, politikai vagy társadalmi befolyását fel vagy kihasználjam. Elég érvek vagyok én magam is erre. Tisztelettel Budapest, 1896. évi január 27. é. n.

Miklós Gyula nyilatkozata. Miklós Gyula ma a következő nyilatkozatot küldte be lapunknak: „Tisztelt szerkesztő ur! Sziveskedjék a következőket beess lapjában közölni. Nem volt szándékom hirtelponként egy szót is közölni addig, míg az illetékes bírói fórumok előtt kétségbevonhatlan tények, ékes bizonyítékoknak, kifogástalan tanúk hiteles vallomási alapján magamnak a legfőbbesb elégtételt, olyat mely kell, hogy kielégítse a legénységbe érkezőbírói ügyeit is, kizárólag önmagam meg nem szerethető. De mivel azt látom, hogy lemondást kérvényeztem és hallgatóságomat jóakaróm félreérték, elengedtem meg tőnege pedig felragyagyztam, képtelen vagyok az igazság érdekében kijelenteni: hogy a hallgatóság vártakozó álláspontja — melyet a francia «reuter pour mieux sentir» kifejezésével jellemez — egyedül és kizárólag csak az azon elhatározásomból kifolyólag helyezkedtem, hogy megszabaduljak egyrészt minden észlelővö kitéltől, másrészt meg a látszólagot is annak, hogy legdrágább kincsemnek: érintetlen becsületem megvédelmezésében, önmagam és a jó letétele nem kívül: bárkinél a pártfogását, barátságát, jóakarót, politikai vagy társadalmi befolyását fel vagy kihasználjam. Elég érvek vagyok én magam is erre. Tisztelettel Budapest, 1896. évi január 27. é. n.

Miklós Gyula nyilatkozata. Miklós Gyula ma a következő nyilatkozatot küldte be lapunknak: „Tisztelt szerkesztő ur! Sziveskedjék a következőket beess lapjában közölni. Nem volt szándékom hirtelponként egy szót is közölni addig, míg az illetékes bírói fórumok előtt kétségbevonhatlan tények, ékes bizonyítékoknak, kifogástalan tanúk hiteles vallomási alapján magamnak a legfőbbesb elégtételt, olyat mely kell, hogy kielégítse a legénységbe érkezőbírói ügyeit is, kizárólag önmagam meg nem szerethető. De mivel azt látom, hogy lemondást kérvényeztem és hallgatóságomat jóakaróm félreérték, elengedtem meg tőnege pedig felragyagyztam, képtelen vagyok az igazság érdekében kijelenteni: hogy a hallgatóság vártakozó álláspontja — melyet a francia «reuter pour mieux sentir» kifejezésével jellemez — egyedül és kizárólag csak az azon elhatározásomból kifolyólag helyezkedtem, hogy megszabaduljak egyrészt minden észlelővö kitéltől, másrészt meg a látszólagot is annak, hogy legdrágább kincsemnek: érintetlen becsületem megvédelmezésében, önmagam és a jó letétele nem kívül: bárkinél a pártfogását, barátságát, jóakarót, politikai vagy társadalmi befolyását fel vagy kihasználjam. Elég érvek vagyok én magam is erre. Tisztelettel Budapest, 1896. évi január 27. é. n.

Miklós Gyula nyilatkozata. Miklós Gyula ma a következő nyilatkozatot küldte be lapunknak: „Tisztelt szerkesztő ur! Sziveskedjék a következőket beess lapjában közölni. Nem volt szándékom hirtelponként egy szót is közölni addig, míg az illetékes bírói fórumok előtt kétségbevonhatlan tények, ékes bizonyítékoknak, kifogástalan tanúk hiteles vallomási alapján magamnak a legfőbbesb elégtételt, olyat mely kell, hogy kielégítse a legénységbe érkezőbírói ügyeit is, kizárólag önmagam meg nem szerethető. De mivel azt látom, hogy lemondást kérvényeztem és hallgatóságomat jóakaróm félreérték, elengedtem meg tőnege pedig felragyagyztam, képtelen vagyok az igazság érdekében kijelenteni: hogy a hallgatóság vártakozó álláspontja — melyet a francia «reuter pour mieux sentir» kifejezésével jellemez — egyedül és kizárólag csak az azon elhatározásomból kifolyólag helyezkedtem, hogy megszabaduljak egyrészt minden észlelővö kitéltől, másrészt meg a látszólagot is annak, hogy legdrágább kincsemnek: érintetlen becsületem megvédelmezésében, önmagam és a jó letétele nem kívül: bárkinél a pártfogását, barátságát, jóakarót, politikai vagy társadalmi befolyását fel vagy kihasználjam. Elég érvek vagyok én magam is erre. Tisztelettel Budapest, 1896. évi január 27. é. n.

Miklós Gyula nyilatkozata. Miklós Gyula ma a következő nyilatkozatot küldte be lapunknak: „Tisztelt szerkesztő ur! Sziveskedjék a következőket beess lapjában közölni. Nem volt szándékom hirtelponként egy szót is közölni addig, míg az illetékes bírói fórumok előtt kétségbevonhatlan tények, ékes bizonyítékoknak, kifogástalan tanúk hiteles vallomási alapján magamnak a legfőbbesb elégtételt, olyat mely kell, hogy kielégítse a legénységbe érkezőbírói ügyeit is, kizárólag önmagam meg nem szerethető. De mivel azt látom, hogy lemondást kérvényeztem és hallgatóságomat jóakaróm félreérték, elengedtem meg tőnege pedig felragyagyztam, képtelen vagyok az igazság érdekében kijelenteni: hogy a hallgatóság vártakozó álláspontja — melyet a francia «reuter pour mieux sentir» kifejezésével jellemez — egyedül és kizárólag csak az azon elhatározásomból kifolyólag helyezkedtem, hogy megszabaduljak egyrészt minden észlelővö kitéltől, másrészt meg a látszólagot is annak, hogy legdrágább kincsemnek: érintetlen becsületem megvédelmezésében, önmagam és a jó letétele nem kívül: bárkinél a pártfogását, barátságát, jóakarót, politikai vagy társadalmi befolyását fel vagy kihasználjam. Elég érvek vagyok én magam is erre. Tisztelettel Budapest, 1896. évi január 27. é. n.

Miklós Gyula nyilatkozata. Miklós Gyula ma a következő nyilatkozatot küldte be lapunknak: „Tisztelt szerkesztő ur! Sziveskedjék a következőket beess lapjában közölni. Nem volt szándékom hirtelponként egy szót is közölni addig, míg az illetékes bírói fórumok előtt kétségbevonhatlan tények, ékes bizonyítékoknak, kifogástalan tanúk hiteles vallomási alapján magamnak a legfőbbesb elégtételt, olyat mely kell, hogy kielégítse a legénységbe érkezőbírói ügyeit is, kizárólag önmagam meg nem szerethető. De mivel azt látom, hogy lemondást kérvényeztem és hallgatóságomat jóakaróm félreérték, elengedtem meg tőnege pedig felragyagyztam, képtelen vagyok az igazság érdekében kijelenteni: hogy a hallgatóság vártakozó álláspontja — melyet a francia «reuter pour mieux sentir» kifejezésével jellemez — egyedül és kizárólag csak az azon elhatározásomból kifolyólag helyezkedtem, hogy megszabaduljak egyrészt minden észlelővö kitéltől, másrészt meg a látszólagot is annak, hogy legdrágább kincsemnek: érintetlen becsületem megvédelmezésében, önmagam és a jó letétele nem kívül: bárkinél a pártfogását, barátságát, jóakarót, politikai vagy társadalmi befolyását fel vagy kihasználjam. Elég érvek vagyok én magam is erre. Tisztelettel Budapest, 1896. évi január 27. é. n.

Miklós Gyula nyilatkozata. Miklós Gyula ma a következő nyilatkozatot küldte be lapunknak: „Tisztelt szerkesztő ur! Sziveskedjék a következőket beess lapjában közölni. Nem volt szándékom hirtelponként egy szót is közölni addig, míg az illetékes bírói fórumok előtt kétségbevonhatlan tények, ékes bizonyítékoknak, kifogástalan tanúk hiteles vallomási alapján magamnak a legfőbbesb elégtételt, olyat mely kell, hogy kielégítse a legénységbe érkezőbírói ügyeit is, kizárólag önmagam meg nem szerethető. De mivel azt látom, hogy lemondást kérvényeztem és hallgatóságomat jóakaróm félreérték, elengedtem meg tőnege pedig felragyagyztam, képtelen vagyok az igazság érdekében kijelenteni: hogy a hallgatóság vártakozó álláspontja — melyet a francia «reuter pour mieux sentir» kifejezésével jellemez — egyedül és kizárólag csak az azon elhatározásomból kifolyólag helyezkedtem, hogy megszabaduljak egyrészt minden észlelővö kitéltől, másrészt meg a látszólagot is annak, hogy legdrágább kincsemnek: érintetlen becsületem megvédelmezésében, önmagam és a jó letétele nem kívül: bárkinél a pártfogását, barátságát, jóakarót, politikai vagy társadalmi befolyását fel vagy kihasználjam. Elég érvek vagyok én magam is erre. Tisztelettel Budapest, 1896. évi január 27. é. n.

Miklós Gyula nyilatkozata. Miklós Gyula ma a következő nyilatkozatot küldte be lapunknak: „Tisztelt szerkesztő ur! Sziveskedjék a következőket beess lapjában közölni. Nem volt szándékom hirtelponként egy szót is közölni addig, míg az illetékes bírói fórumok előtt kétségbevonhatlan tények, ékes bizonyítékoknak, kifogástalan tanúk hiteles vallomási alapján magamnak a legfőbbesb elégtételt, olyat mely kell, hogy kielégítse a legénységbe érkezőbírói ügyeit is, kizárólag önmagam meg nem szerethető. De mivel azt látom, hogy lemondást kérvényeztem és hallgatóságomat jóakaróm félreérték, elengedtem meg tőnege pedig felragyagyztam, képtelen vagyok az igazság érdekében kijelenteni: hogy a hallgatóság vártakozó álláspontja — melyet a francia «reuter pour mieux sentir» kifejezésével jellemez — egyedül és kizárólag csak az azon elhatározásomból kifolyólag helyezkedtem, hogy megszabaduljak egyrészt minden észlelővö kitéltől, másrészt meg a látszólagot is annak, hogy legdrágább kincsemnek: érintetlen becsületem megvédelmezésében, önmagam és a jó letétele nem kívül: bárkinél a pártfogását, barátságát, jóakarót, politikai vagy társadalmi befolyását fel vagy kihasználjam. Elég érvek vagyok én magam is erre. Tisztelettel Budapest, 1896. évi január 27. é. n.

Miklós Gyula nyilatkozata. Miklós Gyula ma a következő nyilatkozatot küldte be lapunknak: „Tisztelt szerkesztő ur! Sziveskedjék a következőket beess lapjában közölni. Nem volt szándékom hirtelponként egy szót is közölni addig, míg az illetékes bírói fórumok előtt kétségbevonhatlan tények, ékes bizonyítékoknak, kifogástalan tanúk hiteles vallomási alapján magamnak a legfőbbesb elégtételt, olyat mely kell, hogy kielégítse a legénységbe érkezőbírói ügyeit is, kizárólag önmagam meg nem szerethető. De mivel azt látom, hogy lemondást kérvényeztem és hallgatóságomat jóakaróm félreérték, elengedtem meg tőnege pedig felragyagyztam, képtelen vagyok az igazság érdekében kijelenteni: hogy a hallgatóság vártakozó álláspontja — melyet a francia «reuter pour mieux sentir» kifejezésével jellemez — egyedül és kizárólag csak az azon elhatározásomból kifolyólag helyezkedtem, hogy megszabaduljak egyrészt minden észlelővö kitéltől, másrészt meg a látszólagot is annak, hogy legdrágább kincsemnek: érintetlen becsületem megvédelmezésében, önmagam és a jó letétele nem kívül: bárkinél a pártfogását, barátságát, jóakarót, politikai vagy társadalmi befolyását fel vagy kihasználjam. Elég érvek vagyok én magam is erre. Tisztelettel Budapest, 1896. évi január 27. é. n.

Miklós Gyula nyilatkozata. Miklós Gyula ma a következő nyilatkozatot küldte be lapunknak: „Tisztelt szerkesztő ur! Sziveskedjék a következőket beess lapjában közölni. Nem volt szándékom hirtelponként egy szót is közölni addig, míg az illetékes bírói fórumok előtt kétségbevonhatlan tények, ékes bizonyítékoknak, kifogástalan tanúk hiteles vallomási alapján magamnak a legfőbbesb elégtételt, olyat mely kell, hogy kielégítse a legénységbe érkezőbírói ügyeit is, kizárólag önmagam meg nem szerethető. De mivel azt látom, hogy lemondást kérvényeztem és hallgatóságomat jóakaróm félreérték, elengedtem meg tőnege pedig felragyagyztam, képtelen vagyok az igazság érdekében kijelenteni: hogy a hallgatóság vártakozó álláspontja — melyet a francia «reuter pour mieux sentir» kifejezésével jellemez — egyedül és kizárólag csak az azon elhatározásomból kifolyólag helyezkedtem, hogy megszabaduljak egyrészt minden észlelővö kitéltől, másrészt meg a látszólagot is annak, hogy legdrágább kincsemnek: érintetlen becsületem megvédelmezésében, önmagam és a jó letétele nem kívül: bárkinél a pártfogását, barátságát, jóakarót, politikai vagy társadalmi befolyását fel vagy kihasználjam. Elég érvek vagyok én magam is erre. Tisztelettel Budapest, 1896. évi január 27. é. n.

Miklós Gyula nyilatkozata. Miklós Gyula ma a következő nyilatkozatot küldte be lapunknak: „Tisztelt szerkesztő ur! Sziveskedjék a következőket beess lapjában közölni. Nem volt szándékom hirtelponként egy szót is közölni addig, míg az illetékes bírói fórumok előtt kétségbevonhatlan tények, ékes bizonyítékoknak, kifogástalan tanúk hiteles vallomási alapján magamnak a legfőbbesb elégtételt, olyat mely kell, hogy kielégítse a legénységbe érkezőbírói ügyeit is, kizárólag önmagam meg nem szerethető. De mivel azt látom, hogy lemondást kérvényeztem és hallgatóságomat jóakaróm félreérték, elengedtem meg tőnege pedig felragyagyztam, képtelen vagyok az igazság érdekében kijelenteni: hogy a hallgatóság vártakozó álláspontja — melyet a francia «reuter pour mieux sentir» kifejezésével jellemez — egyedül és kizárólag csak az azon elhatározásomból kifolyólag helyezkedtem, hogy megszabaduljak egyrészt minden észlelővö kitéltől, másrészt meg a látszólagot is annak, hogy legdrágább kincsemnek: érintetlen becsületem megvédelmezésében, önmagam és a jó letétele nem kívül: bárkinél a pártfogását, barátságát, jóakarót, politikai vagy társadalmi befolyását fel vagy kihasználjam. Elég érvek vagyok én magam is erre. Tisztelettel Budapest, 1896. évi január 27. é. n.

Miklós Gyula nyilatkozata. Miklós Gyula ma a következő nyilatkozatot küldte be lapunknak: „Tisztelt szerkesztő ur! Sziveskedjék a következőket beess lapjában közölni. Nem volt szándékom hirtelponként egy szót is közölni addig, míg az illetékes bírói fórumok előtt kétségbevonhatlan tények, ékes bizonyítékoknak, kifogástalan tanúk hiteles vallomási alapján magamnak a legfőbbesb elégtételt, olyat mely kell, hogy kielégítse a legénységbe érkezőbírói ügyeit is, kizárólag önmagam meg nem szerethető. De mivel azt látom, hogy lemondást kérvényeztem és hallgatóságomat jóakaróm félreérték, elengedtem meg tőnege pedig felragyagyztam, képtelen vagyok az igazság érdekében kijelenteni: hogy a hallgatóság vártakozó álláspontja — melyet a francia «reuter pour mieux sentir» kifejezésével jellemez — egyedül és kizárólag csak az azon elhatározásomból kifolyólag helyezkedtem, hogy megszabaduljak egyrészt minden észlelővö kitéltől, másrészt meg a látszólagot is annak, hogy legdrágább kincsemnek: érintetlen becsületem megvédelmezésében, önmagam és a jó letétele nem kívül: bárkinél a pártfogását, barátságát, jóakarót, politikai vagy társadalmi befolyását fel vagy kihasználjam. Elég érvek vagyok én magam is erre. Tisztelettel Budapest, 1896. évi január 27. é. n.

Miklós Gyula nyilatkozata. Miklós Gyula ma a következő nyilatkozatot küldte be lapunknak: „Tisztelt szerkesztő ur! Sziveskedjék a következőket beess lapjában közölni. Nem volt szándékom hirtelponként egy szót is közölni addig, míg az illetékes bírói fórumok előtt kétségbevonhatlan tények, ékes bizonyítékoknak, kifogástalan tanúk hiteles vallomási alapján magamnak a legfőbbesb elégtételt, olyat mely kell, hogy kielégítse a legénységbe érkezőbírói ügyeit is, kizárólag önmagam meg nem szerethető. De mivel azt látom, hogy lemondást kérvényeztem és hallgatóságomat jóakaróm félreérték, elengedtem meg tőnege pedig felragyagyztam, képtelen vagyok az igazság érdekében kijelenteni: hogy a hallgatóság vártakozó álláspontja — melyet a francia «reuter pour mieux sentir» kifejezésével jellemez — egyedül és kizárólag csak az azon elhatározásomból kifolyólag helyezkedtem, hogy megszabaduljak egyrészt minden észlelővö kitéltől, másrészt meg a látszólagot is annak, hogy legdrágább kincsemnek: érintetlen becsületem megvédelmezésében, önmagam és a jó letétele nem kívül: bárkinél a pártfogását, barátságát, jóakarót, politikai vagy társadalmi befolyását fel vagy kihasználjam. Elég érvek vagyok én magam is erre. Tisztelettel Budapest, 1896. évi január 27. é. n.

Miklós Gyula nyilatkozata. Miklós Gyula ma a következő nyilatkozatot küldte be lapunknak: „Tisztelt szerkesztő ur! Sziveskedjék a következőket beess lapjában közölni. Nem volt szándékom hirtelponként egy szót is közölni addig, míg az illetékes bírói fórumok előtt kétségbevonhatlan tények, ékes bizonyítékoknak, kifogástalan tanúk hiteles vallomási alapján magamnak a legfőbbesb elégtételt, olyat mely kell, hogy kielégítse a legénységbe érkezőbírói ügyeit is, kizárólag önmagam meg nem szerethető. De mivel azt látom, hogy lemondást kérvényeztem és hallgatóságomat jóakaróm félreérték, elengedtem meg tőnege pedig felragyagyztam, képtelen vagyok az igazság érdekében kijelenteni: hogy a hallgatóság vártakozó álláspontja — melyet a francia «reuter pour mieux sentir» kifejezésével jellemez — egyedül és kizárólag csak az azon elhatározásomból kifolyólag helyezkedtem, hogy megszabaduljak egyrészt minden észlelővö kitéltől, másrészt meg a látszólagot is annak, hogy legdrágább kincsemnek: érintetlen becsületem megvédelmezésében, önmagam és a jó letétele nem kívül: bárkinél a pártfogását, barátságát, jóakarót, politikai vagy társadalmi befolyását fel vagy kihasználjam. Elég érvek vagyok én magam is erre. Tisztelettel Budapest, 1896. évi január 27. é. n.

Református papok segélyezése Huszonkétzer forint jut a református papok segélyezésére megszavazott javadalmából a dunántúli egyházkerületnek. A közoktatásiügyi miniszter a segélyezésre az adóvitalok útján akarta kiutalni, de a konvent felít hozta, hogy az összeg szétosztását bizza rá. A közoktatásiügyi miniszter a konvent kérését méltányolta, ez irányban határozott.

Öngyilkos alpolgármester. Stankovics Milán alpolgármester, Zagráb egyik legnépszerűbb és legkedveltebb polgára — mint Zagrábból táviratozták — ma agyonlétte magát. Öngyilkosságának oka zilált pénzügyi viszonyaiiban keresendő. Stankovics nagy lábon élt és általában igen gazdagnak tartották.

A német oszár szülétszámja. Egy Bécsből érkezett távirat jelenti, hogy ma este 6 órakor a Hofburgban a német oszár szülétszámja alkalmából udvari ebéd volt, a melyen résztvettek gr. Eulenburg német nagykövét, Hülsenhecher katonai meghatalmazott, Ratibor herceg és a német nagykövetség személyzet. Jelen voltak továbbá gr. Goluchowski külügyminiszter, br. Kriegerhammer hadügyminiszter, Kállay közös pénzügyminiszter, br. Sterneck tengerügyi és az udvari méltóságok. Az ebéd folyamán a király felköszöntő mondott Vilmos német császárra. A zenét a 2-ik gyalogezred zenekara szolgáltatta.

Székházok szingázgató. Bőcsben a napokban egy szingázgató a székházok szokásos módja szerint egy szegény embert 1500 forint károsított meg s aztán megszökött. Steinjeller János tescheni szingázgató azzal állított be egy helyközvetítő irodába, hogy pénz-társa van szüksége, a ki biztosított tud lenni. A helyező már mánap bemutatla a szingázgatóknak Buleschinsky Károly magánót, a ki 1500 frt biztosított felvételre után szándékozta tesseni mintázétehez. A pénztárnak napról-napra sürgette az elutazást, a mely elől a szingázgató mindig újabb okokkal bujált. Mikor aztán a részadóit ember erejénen lepett fel és pénzt követelte vissza, a székházok igazgató, a ki Teschenből is adóságnai miatt menekült el, megszökött. A rendezőség elrendelte a körözést.

A

